

ше да постъпи въ ново съпружеско съединеніе отъ колкото желаше да ся избави отъ скърбѣтъ си. Той казваше самъ на себе си съ единъ неопредѣленъ начинъ чи любовта бы могла да го утѣши, ако му дохождаше внезапно отъ нѣкадѣ, защото любовта не утѣшава другояче. Неіж не іж намѣрва челоуѣкъ, когато іж трѣси; тя ни дохожда, когато не іж чакамы. Този леденень проектъ за женидбѣ, който му показваше дѣдо Морисъ, тази годенница нему непозната, а може бы и всичкото добро което му рассказваше той за умѣтъ и за добродѣтельтъ ѳ, го караха много да мысли. И така той трѣгваше, мыслящъ, както мыслятъ онія челоуѣцы които нѣматъ доста идеи за да ся борятъ тѣ помежду си една противъ другъ, сирѣчь, безъ да опредѣли самъ на себе си добры причины за едно съпротивленіе отъ своіж странж, но страждающъ отъ едикъ скръшнж скърбъ, безъ да ся бори противъ едно зло, което требаше да претърпи.

Между тѣмъ дѣдо Морисъ бѣше влѣзълъ въ *чифликътъ*, когато Германъ, между захожданіето на слѣнцето и ноцѣтъ, употребляваше послѣднійтъ часъ на деньтъ да затваря щърбинытъ, които овцытъ бѣха направили на плетѣтъ на едик оградѣ близу до зданіята. Той вдигаше тръनावытъ стебла и ги подпираше съ буцы отъ прѣть, когато птичетата цѣртяха въ ближнійтъ гѣста-